

grund af et svar, jeg har fået af justitsministeren, konstaterer, at der har været en uhyre grundig sagsbehandling. Det har jo også taget meget lang tid. Så er der nu kommet et svar fra justitsministeren, der går ud på, at det ikke kan lade sig gøre, at der ikke er lovhjemmel til det, og justitsministeren er heller ikke indstillet på at sikre, at der kommer en sådan lovhjemmel.

Mit spørgsmål er så til miljøministeren i dag, både fordi den tidligere miljøminister var meget positiv over for det her, og fordi den nuværende miljøminister har været det, i hvert fald så sent som i valgkampen: Hvad vil miljøministeren foretage sig for at få det her problem løst?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det var ikke bare så sent som under valgkampen, jeg har også i fredags, da jeg samtidig med hr. Per Clausen blev opmærksom på denne afgørelse fra Justitsministeriets jurister, i den grad givet udtryk for opbakning til synspunktet om, at det ville være godt, om der kunne komme miljøzoner i København.

Man må så bare sige, at det, der ligger i den juridiske afgørelse, er et synspunkt om, at det er for voldsom en model, det er for stor en model geografisk og på anden vis. Men det ligger jo også meget klart i skrivelsen fra Justitsministeriet, at man inviterer Københavns Kommune til en dialog ud fra ønsket om, at det skal være muligt at finde en miljøzonenmodel, som ikke bliver ekspropriation i samme grad som den model, der lægges op til.

Det har jeg så sent som i dag vendt med justitsministeren, og vi er enige om, at Justitsministeriets jurister og Københavns Kommune hurtigst muligt bør sætte sig sammen med henblik på at finde en model, der hurtigt kan blive til noget, og som ikke er ekspropriativ i den udstrækning, som juristerne vurderer at det foreliggende forslag er.

Per Clausen (EL):

Det er jeg selvfølgelig glad for at høre, for pointen i den her sag er jo, at når man ser de beløb, som justitsministeren siger at det her vil koste, set i forhold til de samfundsmæssige omkostninger ved ikke at etablere de her zoner, ikke at få indført de her partikelfiltre, er omkostningerne jo meget, meget hurtigt dækket ind igen.

Jeg må så sige, at jeg er lidt uforstående over for, men nu er jeg jo heller ikke jurist, at det at stille krav til kvaliteten af de køretøjer, der kører

rundt på vores gader og veje, og den forurening, de udsender, skulle være ekspropriation.

Jeg håber i hvert fald, at jeg må forstå miljøministeren sådan, at det ikke er meningen, at der nu skal gå 3-4 år mere, før det her problem bliver løst, men at der kommer en hurtig løsning, og at der kommer en effektiv løsning, sådan at vi kan undgå de stadig stigende samfundsmæssige omkostninger ved ikke at få etableret de her filtre.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg er hundrede procent enig i, at det nu er vigtigt, at der hurtigt kan ske noget. Der er ingen diskussion om, at hvis man tager den moderne by, er et af de indiskutabelt største forureningsproblemer partikler. Det skal vi have gjort noget ved.

Vi har jo også inden for Miljøministeriets ressource lavet en støtteordning for partikelfiltre til lastbiler, som netop skulle prøve at være med til at trække det her i gang. Derfor har jeg selvfølgelig også en meget stærk interesse i, at det ikke nu igen bliver et langt tovtækkeri, at man måske ligesom lidt kortslutter skrivelserne frem og tilbage, men får sat sig over for hinanden.

Jeg må så sige, at det jo også er vigtigt, at Københavns Kommune er villig til at gå ind og prøve at være imødekommende. Kan man ikke starte med en lidt mindre model end en, der går helt ud til Ring 2 og et pænt stykke ud på Amager osv. osv., hvis det nu er det, der er problemet? Jeg vil da også appellere til Københavns Kommune om at være imødekommende over for, at vi kan starte med et kompromis.

KL-13.35

Per Clausen (EL):

Det håber jeg da også at Københavns Kommune vil være, selv om jeg må sige, at der sådan set ingen tvivl set fra mit synspunkt er om, at den model, Københavns Kommune har fremlagt, sagligt set er den bedste, hvis det handler om at få stoppet den her forurening i de bynære områder, og at de andre modeller, der nu fremlægges, i virkeligheden er dårligere, og at vi altså ender med at få et dårligere resultat end det, vi kunne have opnået.

Men pointen er, at da der her er tale om en forsøgsordning, må det vel også være sådan, at det for det første må kunne komme rimelig hurtigt i gang – jeg forstår på ministeren, at nu taler vi altså om måneder og ikke om år – og for det andet vel også sådan, at når man så får gang i så-